

blive anbragt Fangstindretninger. I dette Tilfælde foreslaas det, at Gennemløbet skal udgøre $\frac{1}{3}$ af Brugs vandet eller Frivandet, eftersom Fangstindretninger er anbragte ved det ene, det andet eller begge Gennemløb. Ved udtrykkelig at medtage Brugs vandet tilsigtes opnaaet, at Ejeren ikke ved at sætte Fangstindretningerne ved Brugs vandet kan omgaa Bestemmelsen om den fri Gennemgang for Fiskeri i Frivandet, medens det paa den anden Side dog ikke paalægges Ejeren at aabne for Brugs vandet, saa Anlægget mister Drivkraft, idet Forpligtelsen kun gælder Gennemløbet uden om Fangstindretningen, ikke selve Gennemløbet i Maskinanlægget m. v. Er Fangstindretningen anbragt højere oppe i Mølle dammen, vil Forslagets § 2 og § 4, 1ste Stykke, finde Anvendelse.

Foruden de omtalte Forpligtelser til frit Gennemløb for Vandet, er der i 3die og 4de Stykke i Lighed med de hidtil gældende Bestemmelser givet visse Paalæg for Ejeren af Stemmeværker, Møller m. v. med Hensyn til Anbringelsen af Aalepas og Fisketrapper, saaledes at der her lægges Vægt paa selve Stemmeværkets, Møllens eller Anlæggets Alder. I 3die Stykke foreslaas det, at Ejeren, hvis Stemmeværket eller Anlægget er yngre end Loven af 1898, skal bekoste Aalepas og, hvis de i Forslagets § 7 nævnte Myndigheder bestemmer det, tillige Fisketrapper. Saaledes som den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1907 er affattet, kunde der opstaa Tvivl om Forpligtelse til Anbringelse af Aalepas er ubetinget, eller om det ligesom for Fisketrappers Vedkommende er afhængig af vedkommende Myndigheders Skøn. Forpligtelsen til at anbringe Aalepas bør være ubetinget, og Bestemmelsen er formentlig ogsaa altid bleven forstaaet saaledes. For imidlertid at umuliggøre Misforstaaelse er der foretaget en mindre redaktionel Ændring. 4de Stykke er overensstemmende med den hidtidige Lovgivning, hvorefter Ejerne af de Stemmeværker og Anlæg, der er anlagte forud for Loven af 1898, foruden den efter § 4, 1ste Stykke, paalagte Forpligtelse, ikkun er pligtige at anbringe Aalepas paa egen Bekostning, medens Ejerne af disse ældre Anlæg ikke som Ejerne af de yngre er pligtige til, naar de i Forslagets § 7 nævnte Myndigheder bestemmer det, at anbringe Fisketrapper paa egen Bekostning. For de ældre Anlægs Vedkommende kan saadanne Trapper kun forlanges anbragte paa de fiskeriinteresseredes Bekostning.

I 5te Stykke er til den hidtil gældende Bestemmelse føjet, at de i Forslagets § 7 nævnte Myndigheder kan fritage for at have Frivandsslusen indrettet paa den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke paabudte Maade, idet man har ment at burde aabne Adgang til Fritagelse for Opfyldelsen af denne Forpligtelse, naar Ulemperne og Bekostningerne herved vilde blive for store i Forhold til, hvad der kan opnaas for Fiskeriet i det paagældende Tilfælde.

Sidste og næstsidste Stykke er affattede i Overensstemmelse med Ferskvandsfiskeriforeningens Forslag.

Sluttelig bemærkes, at de i denne Paragraf omhandlede Anlæg med Fangstindretninger ikke omfatter gravede Dambrug til kunstig Udklækning af Fisk.

Til § 9.

Denne Bestemmelse svarer til Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 5, der formentlig med Urette er forstaaet saaledes, at der kan idømmes Bøder for Udledning af skadelige Stoffer i et Fiskevand, uden at der foreligger nogen Afgørelse af de i Lovens § 3 (Forslagets § 7) nævnte Myndigheder. Saafremt disse Myndigheder maatte finde en Klage uberettiget eller anse det for alt for bekosteligt at træffe Foranstaltninger til Fjernelsen af en saadan Ulempe, bør der efter Udvalgets Formening ikke kunne paalægges Anlæggets Ejer nogen Bøde for Udledningen. At man har ment at kunne forstaa den nugældende Bestemmelse som indeholdende i 1ste Punktum et ubetinget Forbud og i 2det Punktum en Tillægsbestemmelse til Forbudet omhandlede, hvilke Foranstaltninger der bør træffes til Afhjælpning af Ulemperne ved Afledningen, kan skyldes Paragraffens Forhistorie. I Loven af 1898 § 5 indeholdtes alene et Forbud som det, der nu findes i Loven af 1907 § 5, 1ste Punktum. Det maatte da være Domstolens Sag at skønne over de udledede Stoffers Mængde og skadelige Beskaffenhed. Efter at der imidlertid til dette ubetingede Forbud i Loven af 1907 § 5 er knyttet en Henvisning til Afgørelse ved „de i § 3 nævnte Myndigheder“, maa det anses for lidet rimeligt, om Ejeren af et Anlæg, der hidtil upaatalt har haft Aflob til et Vand, paa en Dommers Skøn om Aflobets Skadelighed skulde kunne idømmes Bøder, naar „de i § 3 nævnte Myndigheder“ i Tilfælde af, at der fremsættes Begæring om Foranstaltninger imod denne Ulempe, finder Klagen uberettiget, eller Ejeren tilbyder at træffe Foranstaltninger